

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8C/157/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711205258
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6711205258.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci navrhovateľa PÍLA SEB, s.r. o. so sídlom Sebechleby 173, IČO: 36005614, zastúpeného JUDr. Petrom Poláčekom, advokátom so sídlom Banská Bystrica, Majerská cesta 100/1 proti odporkyni: Q. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom 962 68 I. E., E. XXX, zastúpenej JUDr. Jířim Machalom, advokátom, Advokátska kancelária Tulská 35, 960 01 Zvolen, o zaplatenie sumy 2.153,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd o trovách konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom došlým Okresnému súdu vo Zvolene domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy vo výške 2.153,- EUR spoločne a nerozdielne ako aj príslušenstva, ktoré tvorili úroky z omeškania a trovy konania. Dôvody a skutkové okolnosti návrhu súd opísal podrobne v prvom rozsudku č. k. 8C/157/2011-63 zo dňa 08. 04. 2012 (uvedené súd bude uvádzať len ako prvý rozsudok). Zároveň v uvedenom rozsudku je podrobne aj opísané z akých dôkazov súd vychádzal v uvedenom rozhodnutí a z tohto dôvodu bude poukazovať v ďalšom rozsudku len na nové dôkazy vykonané po zrušujúcom rozsudku krajským súdom.

Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie s tým, že žiadal, aby tento rozsudok krajský súd zrušil v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu.

Krajský súd v Banskej Bystrici svojím rozsudkom zo dňa 27. 11. 2013 č. k. 15Co/166/2012-90 rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľa voči odporkyni v 2. rade zamietol potvrdil a vo výroku, ktorým návrh navrhovateľa voči odporkyni v 1. rade zamietol, zrušil a v tejto časti mu vrátil vec na ďalšie konanie. Na strane 3 uvedeného rozhodnutia v odstavci 3 sa zaoberá odôvodnenie odporkyňou v 1. rade, voči ktorej bol zrušený rozsudok s tým, že okresný súd má zistiť či odporkyňa v 1. rade mala v náplni práce evidovať poštu ako aj prípadné súdne rozhodnutia, nakoľko táto uvádzala, že počas jej pracovného pomeru u navrhovateľa nikdy nevidela knihu doručenej pošty a ani nebola poverená takúto knihu viesť, ďalej či mala riešiť reklamácie a tiež zistiť kto prevzal vydaný platobný rozkaz a kto ho mal evidovať. Zároveň poukazuje na to, že je povinnosťou navrhovateľa preukázať, že odporkyňa mala povinnosť evidovať súdne rozhodnutia a riešiť reklamácie. Na základe takto vykonaného dokazovania bude môcť okresný súd vyvodiť záver, či nesie zodpovednosť za škodu, ktorá mu vznikla vo výške uplatnenej istiny.

Súd na základe zrušujúceho rozsudku vykonal dokazovanie v rozsahu ako to požadoval krajský súd s tým, že na preukázanie týchto skutočností nariadil pojednávanie, na ktorom vypočul odporkyňu v 1. rade, ďalej svedkov T. C. I. a E.Q. C..

Z výsluchu T. C. I. bolo zistené, že táto odporkyňa v 1. rade pozná z dôvodu, že s ňou pracovala v spoločnosti navrhovateľa a ešte aj predtým v inej spoločnosti. Pracuje ako živnostníčka, odbor účtovníctvo, u navrhovateľa približne od roku 2003. Vo veci vybavovania reklamácií uviedla, že tieto vybavoval pán C., týkalo sa do dodávky dreva, nakoľko oni pracujú s drevom. Z počutia vie, že sa chodilo aj za odporkyňou v 1. rade, avšak ona žiadnu kontrolu nevykonávala a robila iba také práce na základe pokynov, niečo ako sekretárka. Nevie povedať aká bola pracovná náplň odporkyne v 1. rade s tým, že keď jej to pán konateľ hovoril, ktorý hovorí po taliansky, ona tam nebola. Pracovná náplň podľa nej nebola písomne určená. Čo sa týka poštovej knihy na evidovanie došlej pošty, tak takáto u navrhovateľa, pokiaľ ona vie, nebola. V prípade, ak by došla nejaká pošta pre ňu, túto jej dávala odporkyňa. Na otázku akú mala pracovnú zmluvu uviedla, že je ekonómka a účtovná pracovníčka. Spracovávala pre ňu podklady, ktoré jej dávala a potom ona už tieto podklady odovzdávala na rôzne inštitúcie. Za konateľa spoločnosti ich podpisovala svedkyňa. Na otázku akým spôsobom od dodania tovaru, aké kroky boli dané až po úsek, kedy sa faktúra dala na zaplatenie, uviedla, že si myslí, že sa to robilo tým spôsobom, ak prišiel nejaký tovar, tento tovar mal prísť aj s dodacím listom. Tovar a jeho dodanie kontroloval pán C. a potom, keď prišla faktúra tak asi pani Q., teda odporkyňa išla za pánom C. a tento potom odkontroloval či dodaný tovar je v poriadku s deklarovávaným tovarom na faktúre. Svedkyni sa dostávali faktúry, ktoré boli vystavené, avšak neboli tam podpisy pracovníkov navrhovateľa, ďalej som pracovala s týmito len ja.

Súd z výsluchu svedka E. C. vypočúvaného na pojednávaní dňa 10. 09. 2014 zistil, že v súčasnosti pracuje u navrhovateľa ako samostatne zárobkovo činná osoba na pozícii technicko-administratívneho pracovníka od mája roku 2014 s tým, že do tohto času tu pracoval na základe pracovnej zmluvy. Poukázal na to, že pre poštu chodieval on ako aj pani Q.. Keď prišla pošta, dalo sa to na stôl ku pani Q. Q. on, keď videl, že nejaké listy patria jemu, tieto si zobral. Tú poštu, ktorú si zobral on sa v nijakej knihe neevidovala s tým, že on ju nezapisoval, nijaká kniha na evidovanie pošty nebola. Pošta chodila aj pre pani I., ktorá robila účtovníctvo a chodievala ku nim asi raz - dvakrát do týždňa. V rámci riešenia nejakých reklamácií, tieto sa mohli robiť len vo veci dodávok dreva, z ktorého oni pilili a vyrábali hranoly atď. Či je drevo dobré alebo nie, zisťoval on alebo vedúci výroby. V prípade, ak sa malo niečo reklamovať, tak je možné, že boli za pani Q., avšak ona len spísala to čo jej oni povedali s tým, že ona nevedela posúdiť a ani nemala v náplni práce posudzovať kvalitu dreva.

Súd z vyjadrenia odporkyne v 1. rade zistil, že podpis, ktorý je na doručenke, ktorým bol navrhovateľovi doručený platobný rozkaz, nachádzajúci sa na č. I. 27 spisu sp. zn. 6Rob/270/2007 je jej. Uviedla, že túto poštovú zásielku bola prevziať na pošte v A.. Chodievala pre poštu vtedy, keď nemohol chodieť pán C. a v tom období, keď preberala tento platobný rozkaz, tak pán C. nechodil pre poštu, pretože nemal vodičský preukaz. Pán C. pracoval ako technický pracovník, staral sa o skladové zásoby, opravy strojov a ku nej sa dostávala tá pošta, ktorá sa týkala jej, pričom ona nedostávala nejaké platobné rozkazy, rozsudky alebo iné súdne rozhodnutia. Bolo ich asi 4 až 5 administratívnych pracovníkov, do ktorých sa ráta ona, pán C., pani I., ktorá pracovala niečo ako zástupkyňa konateľa a ktorá akoby podľa jej vedomostí bola aj splnomocnená vybavovať agendy, ktoré vybavoval konateľ. Keď ona chodievala pre poštu, robilo sa to tým spôsobom, že si svoju poštu vytriedila, tieto veci si nechala a ostatné dala pani I., ktorá chodila asi dvakrát do týždňa na toto pracovisko. Čo sa týka zapisovania došlej pošty, toto ona nikdy nerobila a podľa nej ani takáto žiadna kniha pošty nebola. V prípade vybavovania reklamácií, keď niečo došlo a bolo to vadné vybavoval to pán C.. Na otázku právneho zástupcu navrhovateľa či mala v náplni práce preberanie pošty, vybavovanie reklamácií, zapisovanie pošty uviedla, že nie. Čo sa týka opätovnej otázky, čo sa dialo s poštou a akým spôsobom sa táto rozdeľovala, keď ona doniesla uvedenú poštu, uviedla, že v budove bola nejaká akoby ústredná miestnosť a keď niekto prišiel s poštou, tak v tej miestnosti sa vytriedila táto pošta. Niektoré veci sa už podľa obálky vedelo komu patria, napr. ak boli z daňového úradu vedela som, že je to asi pre mňa, ak od nejakých dodávateľov tak pánovi C. a nejaké iné veci pani I.. Robilo sa to tým spôsobom, že tam v tej , akoby spoločnej miestnosti, sa to roztriedilo a potom ja, pani I. aj pán C. sme mali vlastné kancelárie s tým, že ten, kto túto poštu pretriedil tak ju dal pracovníkovi, či už pani I., mne alebo pánovi C. na stôl do kancelárie, nakoľko si myslel, že mu to patrí.

Súd z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa zistil, že on poukazuje na skutočnosť, že tým, nakoľko odporkyňa nepredložila platobný rozkaz, tak im vznikla škoda, pretože sa nemohli brániť, keďže o ňom nevedeli.

Súd z vyjadrenia právneho zástupcu odporkyne v 1. rade zistil, že podľa nich navrhovateľovi nevznikla žiadna škoda, pretože tak ako to judikoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici v časti potvrdzujúcim uznesením aj v časti zrušujúcim, tak z jeho odôvodnenia vyplýva, že navrhovateľ mal povinnosť zaplatiť tovar odporkyni v 2. rade a teda podľa nich je dané, že nemohla vzniknúť škoda, avšak poukazujem na tú skutočnosť, že keďže krajský súd v tejto časti súdu vrátil vo veci jeho mandantky vec späť a zrušil rozsudok, že za tú dobu, odkedy sa tu pojednávalo navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by bolo v náplni práce odporkyni nejakým spôsobom vybavovať reklamácie, resp. predkladať reklamácie niekomu, taktiež že by mala evidovať nejaké dokumenty ako čo sa týka došlej pošty atď. Jedine čo sa tu nachádza v rámci pracovnej zmluvy, tak je daná tá skutočnosť, že pracovala ako účtovníčka - ekonómka, avšak z tejto zmluvy nevyplýva nejaká povinnosť, ktorú by ona mala porušiť. Predovšetkým je potrebné skúmať čo mala teda odporkyňa v náplni práce, o čom majú byť dané určité písomné dôvody a aby právny zástupca teda súdu zaslal doklady, ktoré by preukázali je náplň práce (pričom súd poukazuje na tú skutočnosť, že právny zástupca navrhovateľa bol vyzvaný na predloženie náplne práce s tým, že tento súdu listom zo dňa 21. 05. 2014 uviedol, že takéto dokumenty sa mu nepodarilo zabezpečiť). Podľa neho krajský súd v rozhodnutí uložil, aby navrhovateľ preukázal tú skutočnosť, že odporkyňa je povinná riešiť reklamácie a evidovať súdne rozhodnutia. V dôsledku toho ako konštatoval okresný súd majú za to, že krajský súd vec vrátil najmä preto, že sa stotožnil so záverom okresného súdu o tom, že za škodu zodpovedá osoba, ktorej pracovnou povinnosťou bolo tovar prevziať, skontrolovať a reklamovať. Len v tomto rámci podľa ich názoru možno uvažovať o tom, že navrhovateľovi bola spôsobená škoda. Škoda mu však nemohla byť spôsobená tým, že nereagoval na doručený platobný rozkaz, pretože vzhľadom na ním produkované dôkazy, nemohol byť úspešný pre nesplnenie povinnosti v súvislosti s uplatnením nárokov z väd tovaru. Ak teda odporkyňa nebola osobou, ktorej z funkcie, ktorú zastávala vyplýva povinnosť reklamačné nároky v mene navrhovateľa uplatniť bez zbytočného odkladu po dodaní tovaru, potom nemôže zodpovedať za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi tým, že riadne a včas neuplatnila svoje práva z obchodného vzťahu. Len vo vzťahu k nesplneniu povinností riadne a včas uplatniť nároky z väd tovaru môžeme hovoriť o škode, ktorá by navrhovateľovi vznikla.

V rámci vyjadrenia v zmysle § 118 ods. 4 O. s. p. právny zástupca odporkyne poukázal na tú skutočnosť, že vykonaním dokazovaním neboli naplnené predpoklady na vyhovenie tejto žalobe, kde pre náhradu škody v rámci porušenia pracovno-právnych vzťahov je potrebné porušenie pracovnej povinnosti, ktoré by odporkyni vyplývali z jej pracovnej zmluvy, resp. z pracovnej náplne. Čo sa týka náplne práce súdu nebol žiadnym spôsobom doručený rozsah tejto náplne práce, keďže pracovala ako účtovníčka - ekonóm, teda ani žiadne také skutočnosti, že ona by mala evidovať nejakú poštu a potom túto odovzdávať tým- ktorým osobám a ani skutočnosti, ktoré sú dôležité pre tento prípad. Ďalším dôležitým znakom je okrem porušenia pracovnej povinnosti aj príčinná súvislosť s danou škodou. Poukazujem na to, že aj okresný súd sa s touto skutočnosťou vysporiadal vo svojom prvom rozhodnutí, ktoré bolo v časti zrušené a to tak, že poukázal na to, že škoda navrhovateľovi nemala vzniknúť a to z toho dôvodu, že tento riadne a včas nereklamoval uvedené drevo a keby takto reklamoval, tak vlastne by nemohlo dôjsť ani k tým veciam, ktoré sa tu namietajú. Na základe týchto skutočností, že zo strany zamestnávateľa nebolo preukázané porušenie povinnosti, ktorého by sa dopustila jeho mandantka, navrhuje, aby súd návrh zamietol.

Podľa § 226 O. s. p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. Účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Súd na vyššie uvedené zákonné ustanovenia poukazuje z toho dôvodu, že v zmysle § 226 O. s. p. je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, kde tak ako už súd na začiatku tohto rozsudku poukázal, súd sa má zaoberať predovšetkým či mala navrhovateľka v povinnosti práce evidovať poštu, prípadne aj súdne rozhodnutia a ďalej, že bude povinnosťou navrhovateľa a teda v nadväznosti na § 120 ods. 1 O. s. p. ten má označiť také dôkazy, na základe ktorých sa preukážu tieto tvrdenia a to, že mala aj riešiť reklamácie. Na základe tejto skutočnosti bolo povinnosťou navrhovateľa preukázať dôkazmi svoje

tvrdenia. Zároveň na strane 3 odstavec 4 zrušujúceho rozsudku je uvedené, že navrhovateľ ako dôvod žaloby vo vzťahu k odporkyňi v 1. rade uvádza, že nezaevidovala platobný rozkaz a z tohto dôvodu bol potom odporkyňou v 2. rade podaný návrh na exekúciu.

Súd na základe tých skutočností, že môže vychádzať len z dôkazov, ktoré boli v konaní preukázané ustálil to, že navrhovateľom tieto skutočnosti neboli vôbec preukázané.

Podľa § 42 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z. z. (Zákonník práce) pracovný pomer sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou medzi zamestnávateľom a zamestnancom. Jedno písomné vyhotovenie pracovnej zmluvy je zamestnávateľ povinný vydať zamestnancovi.

Podľa § 43 ods. 1 Zákonníka práce V pracovnej zmluve je zamestnávateľ povinný so zamestnancom dohodnúť podstatné náležitosti, ktorými sú:

- a) druh práce, na ktorý sa zamestnanec prijíma, a jeho stručná charakteristika,
- b) miesto výkonu práce (obec, časť obce alebo inak určené miesto),
- c) deň nástupu do práce,
- d) mzdové podmienky, ak nie sú dohodnuté v kolektívnej zmluve.

Podľa § 46 Zákonníka práce pracovný pomer vzniká odo dňa, ktorý bol dohodnutý v pracovnej zmluve ako deň nástupu do práce.

Podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

Súd na základe tých skutočností, že medzi navrhovateľom a odporkyňou v 1. rade, tak ako už poukázal z dôkazu prezentovaného v prvom rozsudku, vznikol v zmysle § 42 ods. 1 Zákonníka práce pracovnoprávny pomer, ktorý sa zakladá písomnou zmluvou (č. I. 6 spisu). Zároveň súd poukazuje na to, že ak druh práce sa tu uvádza, že pracovník sa prijíma do zamestnania ako ekonómka - účtovníčka. Na základe týchto skutočností je potrebné posudzovať vzťah medzi účastníkmi v zmysle Zákonníka práce ako pracovný pomer.

Čo sa týka zodpovednosti za škodu, ktorú spôsobí zamestnanec, tak tento zodpovedá za škodu vtedy, ak ju spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení svojich pracovných úloh, pričom je zamestnávateľ t. j. navrhovateľ v tomto prípade povinný preukázať jeho zavinenie. V tomto kontexte poukazuje aj krajský súd vo svojom rozsudku na strane 3, že je povinnosťou navrhovateľa preukázať tú skutočnosť, že odporkyňa mala evidovať súdne rozhodnutia a riešiť reklamácie. Na preukázanie týchto skutočností, že odporkyňa v 1. rade mala v náplni evidovať súdne rozhodnutia a riešiť reklamácie, súd vykonal tie dôkazy, ktoré právny zástupca navrhovateľa navrhol v konaní vykonať s tým, že boli vypočutí svedkovia a to T. C. I., ktorá pre navrhovateľa pracovala, nie ako zamestnankyňa ale na živnosť a pán E. C., ktorý v čase, keď malo k tejto škode dôjsť pracoval ako zamestnanec navrhovateľa. Čo sa týka výpovede týchto svedkov, tak ani z výpovede pani I. ani z výpovede pána C. nevyplývalo, že by potvrdili tú skutočnosť, že odporkyňa mala v náplni práce evidovať poštu, pričom z ich výpovedí jednoznačne vyplýva, že sa ani nevedelo a ani podľa nich sa nevedela nejaká kniha došlej pošty, teda nejaká evidencia doručených poštových zásielok. Uvedenú skutočnosť vo svojej výpovedi potvrdila aj samotná odporkyňa v 1. rade na pojednávaní a taktiež vo svojom písomnom vyjadrení. Z týchto dôvodov už nebola naplnená prvá podmienka pre možnosť vyhovenia tomuto návrhu, pretože navrhovateľ nepreukázal, že by jej takáto povinnosť z jej náplni práce vyplývala. Druhou podmienkou, na ktorú krajský súd poukázal bolo, že je povinný navrhovateľ preukázať to, že bola povinná riešiť reklamácie. Čo sa týka samotného riešenia reklamácií, tak E. C. poukázal na tú skutočnosť, že odporkyňa v 1. rade mohla byť pri riešení týchto reklamácií, avšak len z toho dôvodu, aby ich spísala a nie, aby ich nejakým spôsobom riešila. Poukázal tak ako aj ona, že ona nemala v náplni práce posudzovať reklamácie, pričom keďže táto spoločnosť pracovala s drevom, teda upravovala toto drevo a vyrábala rôzne materiály z tohto dreva, tak sama nemohla mať vedomosť či drevo, ktoré bolo dodávané je dobrej alebo zlej kvality, resp. nie. Teda ani druhá podmienka pre možnosť vyhovenia žalobe, tak ako to bolo okresnému súdu uložené krajským súdom, nebola zo strany navrhovateľa preukázaná.

Súd len okrajovo musí poukázať na tú skutočnosť, že navrhovateľom preukázané dôkazy v žiadnom prípade nepreukázali zodpovednosť odporkyne v 1. rade za vzniknutú škodu, pričom však podľa súdu, tak ako na to poukázal v prvom rozsudku, za uvedenú škodu si mohol navrhovateľ sám a to z toho dôvodu, že nereklamoval tovar, ktorý bol dodaný odporkyňou v 2. rade bezodkladne v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a teda aj v prípade podania odporu voči uvedenému platobnému rozkazu by jeho obrana bola neúspešná a bol by povinný zaplatiť uvedenú sumu odporkyni v 2. rade.

Podľa § 151 ods. 3 O. s. p. v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

§ 226 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 120 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb.

§ 42 ods. 1 zák.č. 311/2001 Z. z.

§ 43 ods. 1 zák. č. 311/2001 Z. z.

§ 46 zák. č. 311/2001 Z. z.

§ 179 ods. 1 zák. č. 311/2001 Z. z.

§ 151 ods. 3 zák. č. 99/1963 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
 1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).